

[Anne Grete Holmsgård]

tisk er opnået andre væsentlige politiske resultater herinde med VS' stemmer i det sidste år, inden for sikkerhedspolitikken, inden for miljøpolitikken ikke mindst og inden for en lang række andre områder. Dem tror jeg hr. Niels Helveg Petersen nødig ville frasige sig, for selv om han ikke kan lide det, har han trods alt været afhængig af, at VS' stemmer var med til at vedtage disse forslag.

Det kan godt være, at hr. Niels Helveg Petersen synes, det er helt forkert, når jeg siger »de radikale lommepege«. Nu var det ikke om skattereformen, jeg sagde det. Det var faktisk om de ting, man har flyttet rundt på i finanslovsforslaget. Det, jeg bl.a. har bidt mærke i, er, at på de store områder, hvor der virkelig er tale om alvorlige sociale problemer – de er der endnu, selv om de ikke har pressens store bevågenhed i øjeblikket, fordi de ikke opfylder nyhedskriteriet – har jeg ikke kunnet få øje på den socialliberale, den socialt ansvarlige profil, og det synes jeg må være et problem, også for hr. Niels Helveg Petersen.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Den sidste korte bemærkning i denne omgang til hr. Bernhard Baunsgaard.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Angående Afghanistan er der vist kun det at sige, at der altså er nogle, der har det så svært, at de må foretage afstemning for at finde ud af, hvad de egentlig skal mene. Vi andre har noget lettere ved at forstå det.

Måtte jeg sige om skattereformen, at det ikke er rigtigt, som hr. Rahbæk Møller fremstillede det, at vi bare har forhøjet procenterne for de små indkomster og i øvrigt ingenting har gjort. Det ved hr. Rahbæk Møller godt, og derfor er det beklageligt, at han står op og siger sådan noget. Samtidig har vi jo gennemført et særligt fradrag, der modvirker dette for lavindkomsterne. Resultatet for en lavindkomstfamilie med en indkomst, der svarer til arbejdsløshedsdagpengene, er blevet en skattelettelse.

Arne Bjerregaard (KR):

Jeg vil i første omgang søge at holde mig strengt til den økonomiske politik, medens

jeg, hvis jeg får tid, vil tage et andet emne op, som ikke er rent økonomisk.

I går stemte vi om ændringsforslagene til finanslovsforslaget uden nogen større dramatik, uden nogen form for uklarhed, og derfor kan jeg sige, som jeg til dels sagde sidste år, at alene heri ligger der jo noget positivt. Selvfølgelig havde det været mere positivt, hvis der havde været et større samvirke om den generelle linje i finanslovsforslaget.

Den internationale økonomiske udvikling har i de sidste år været positiv. Det ved vel alle. Dette har sammen med den hjemlige økonomiske politik bevirket, at vi herhjemme har haft en særdeles positiv udvikling på en række områder. Det gælder beskæftigelsen. Det gælder nedgangen i underskuddet på statsfinanserne. Det gælder renteutviklingen og inflationen. Ser vi på statsfinanserne, er der en pæn nedgangslinje i underskuddet. I 1983 var underskuddet ca. 54 mia kr., og i 1986 regner vi med 14,5 mia kr., hvilket skulle tilsige, at vi i de kommende år kan begynde afbetalingen på fortidens synder.

Ser vi på arbejdsløshedstallene, må vi selvfølgelig erkende, at vi kunne ønske os lavere tal, men vi må dog med tilfredshed notere en pæn nedgang, ca. 10 pct.

Renteudviklingen har også været positiv, med en betydelig nedgang. Men man må ikke glemme de negative sider ved den pludselige nedgang i renten, idet en sådan nedgang uvægerlig vil øge privatforbruget og dermed have en negativ virkning på betalingsbalancen, medens det selvfølgelig har en positiv effekt på produktionen, beskæftigelsen og omsætningen i samfundet i det hele taget, hvilket igen får en positiv indvirkning på statsfinanserne.

Indkomstpolitik og konkurrenceforbedring er nøgleord i den økonomiske politik faktisk i hele den vestlige verden og globalt set. I alt fald hvis vi ser det i sammenhæng med den vestlige verden, finder jeg stadig væk indkomstpolitikken nødvendig på grund af det manglende samarbejde på det økonomiske område i den vestlige verden. Jeg skal da villigt give dem ret, som siger, at reelt prøver vi med indkomstpolitikken blot at få et lavere forbrugsniveau for at slå andre ud af markedet. Når kristeligt folkeparti så klart går ind for indkomstpolitik og har gjort det i mange år, før det blev en realitet, må jeg sige igen, at det er i erkendelse af nødvendige-